

РЕШЕНИЕ

№ 6105

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7772** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], чрез старши юрисконсулт Б., срещу решение № 1964 от 01.06.2022 г., постановено по НАХД № 13248 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 16-003256/30.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], с което на „Кабел Експрес Сервиз – 3“ ООД на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 от 22.02.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2/22.03.2004 г.).

Касаторът излага аргументи за неправилност, немотивираност и незаконосъобразност на въззивното решение. Твърди, че неправилно въззивният съд възприел като обективно необоснован извода на наказващия орган за нарушаване на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., доколкото, видно от приложения снимков материал, се касаело за вътрешно стълбище. Сочи, че в цитираната разпоредба възможностите за

обезопасяване на строителните обекти били посочени примерно и неизчерпателно. Допълва, че в съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаденото НП не са посочени възможности за поставяне на скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи, защото същите в конкретната ситуация били неприложими. Оспорва извода на съда за липса на описание на обстоятелствата, при които било извършено нарушението. Твърди, че и в АУАН, и в НП ясно и недвусмислено било описано, че с допуснатото нарушение бил създаден риск за безопасността на работещите, като същите били застрашени от падане от височина. Твърди, че посочването на конкретна височина би било некоректно. Претендира отмяна на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е депозирана писмена молба, с която същият не възразява да бъде даден ход на делото, поддържа депозираната жалба и моли съда да уважи същата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – „Кабел Експрес Сервиз – 3“ ООД, редовно призован, се представлява от адв. Б., който оспорва касационната жалба и моли въззивното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е частично основателна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 30.06.2022 г. четирима инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], командировани по териториална компетентност от [населено място] в [населено място], извършили проверка по спазване разпоредбите на трудовото законодателство от страна на санкционираното дружество. Проверката била извършена на място на строителен обект – жилищна сграда с подземни гаражи – секция Б, намиращ се в [населено място], [улица]. Проверяващите заварили работници на дружеството, които изпълнявали строително-монтажни работи съгласно договор от 05.03.2020 г. с „Кес Инвест“ ООД за извършване на строително-монтажни работи. Било установено, че от страна на работодателя – „Кабел Експрес Сервиз – 3“ ООД, не били осигурени безопасни условия на труд на работната площадка. Било допуснато да се работи при необезопасени стълбищни рамена в сграда – секция Б, чрез подходящо оборудване – например парапет, ограждения или алтернативни решения, с което бил създаден риск за здравето и безопасността на работниците, като същите били застрашени от падане от височина.

По повод така констатираните пропуски бил издаден акт за спиране на строително-монтажните работи до отстраняване на нарушението. Нарушението било

отстранено след проверката, като бил поставен преграждащ парапет от една дъска, за което били приложени снимки.

Въз основа на така установените факти срещу дружеството бил съставен АУАН за нарушение на разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. и въз основа на него било издадено обжалваното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд обосновал извод, че при образуване на административнонаказателното производство не е спазена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, с оглед на което е налице нарушение на процесуалните правила, явяващо се съществено и обуславящо отмяната на НП.

По отношение приложението на материалния закон е приел, че изводът на наказващия орган за вмененото на санкционираното дружество нарушение е обективно необоснован, доколкото се касае за вътрешно стълбище, като не се сочи възможност за поставяне на скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи.

Обжалваното решение е неправилно.

Изложената в НП фактическа обстановка напълно кореспондира и съвпада с описаната в АУАН. Както наказващият орган, така и актосъставителят, ясно и недвусмислено са описали деянието, което е квалифицирано като административно нарушение, както и нарушената разпоредба.

Настоящият съдебен състав не споделя правните аргументи на СРС за наличие на нарушение на административнопроизводствените правила, което да бъде квалифицирано като съществено, накърнило правото на защита на ответното дружество. Понятието „от височина“ е легално определено и то в нормативен акт, уреждащ фактическия състав на констатираното нарушение – т.е. използването на легалното понятие в АУАН и НП изключва необходимостта от допълнително пояснение на неговото смислово съдържание. Използването на легално определение имплицитно препраща към неговото съдържание, т.е. в процесния случай не е необходимо допълнително да се посочва, че височината е била по-голяма от 1,5 метра, след като е използвано понятието „от височина“, а това понятие нормата на §1, т. 21 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2/22.03.2004 г. пояснява, че касае височина, по-голяма от 1,5 метра, мерена от пода или от терена. Наличието на изградени стълбищни рамена, от друга страна, означава, че строежът е изпълнен над кота 0.00м, съответно над височината от 1,5м, при което е необходимо обезопасяването им по начините, посочени в цитираната разпоредба.

Предвид изложеното, съдът намира, че в административнонаказателното производство не е допуснато обоснованото от първостепенния съд нарушение на административнопроизводствените правила.

Общата уредба на правилата за безопасност при работа на височини се съдържа в Раздел IV от Наредба № 2/22.03.2004 г. Вмененото на дружеството нарушение е квалифицирано като такова по чл. 60, ал. 1 Наредба № 2/22.03.2004 г. Съгласно цитираната разпоредба работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства. Направено е примерно изброяване на това оборудване – ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни мрежи). Нарушаването на посоченото изискване е скрепено с налагане на административно наказание за работодателя, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като е предвидено наказание „имуществена санкция“ в размер от 1500 до 15000 лева (чл. 413, ал. 2 КТ). За да е осъществен съставът на

нарушението по чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. е необходимо да бъде доказано, че работодателят не е осигурил безопасност от падане на хора или предмети. По какъв начин ще осигури такава безопасност е въпрос на решение на работодателя. Законодателят както в чл. 60, ал. 1, така и в следващите разпоредби на наредбата, е посочил различни мерки, които могат да се приложат. Няма как нито актосъставителят, нито наказващият орган да сочи и опише в АУАН, съответно в НП, кои точно мерки е следвало да предприеме работодателят. Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган са направили пропуск в описание на деянието, съставляващо административно нарушение. Нормата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. напълно кореспондира и със словесното описание на нарушението в АУАН и НП, така че е обезпечена изцяло възможността на санкционираното лице да разбере напълно ясно и точно за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Обстоятелството дали се касае за вътрешно стълбище, съответно за опасност от падане извън строителния обект или във вътрешността на обекта, в случая е ирелевантно. При преценката дали е осъществен фактическият състав на нарушението на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. е необходимо единствено да се установи фактът дали от работници на дружеството са извършвани дейности на проверявания обект без предпазни средства. От събраните по делото доказателства се установява осъществено от ответника (по касация) нарушение на правно задължение, въведено с нормата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., което обаче е отстранено непосредствено след установяването му. Липсват твърдения, а още по-малко – доказателства, за произтекли от нарушението вредни последици за работниците и служителите. Поради това съдът приема, че е осъществена хипотезата на чл. 415в, ал. 1 КТ. Съгласно чл. 415в КТ, наименуван „отговорност за маловажно нарушение“, е предвидено наказание „имуществена санкция“ в размер от 100 до 300 лв. за работодател за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители. В конкретния случай, доколкото нарушението е констатирано за първи път, отстранено е незабавно – на 30.06.2021 г., и не са отчетени отежняващи отговорността обстоятелства, касационната инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ. В действителност, нарушението е формално, т. е. за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен резултат, поради което би могло да се приеме за допуснато и осъществено застрашаване на живота и здравето на работниците, както и на лицата, намиращи се в близост до строителната площадка. Няма обаче данни за произтекли вредни за работниците и служителите последици, каквито при извършване на строително-монтажни работи са увреждане на здравето им, включително и такива, водещи до създаване на опасност за живота, както и смъртни случаи.

В рамките на дължимата проверка касационната инстанция констатира наличието на касационни основания, налагащи оспореното решение да бъде отменено, а наказателното постановление – изменено, като бъде наложена санкция от 300 лв.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата

и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1964 от 01.06.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 104-ти състав, по НАХД № 13248/2021 г., като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ НП № 16-003256/30.08.2021 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал. 2 КТ на „Кабел Експрес Сервиз – 3“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г., като на основание чл. 415в, ал. 1 КТ НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 300 (триста) лева.

ОСЪЖДА „Кабел Експрес Сервиз – 3“ ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: